in occidentem instar solis lampas
resplēduit. Beatus aūt Prosp in
suis cronicis sic ait Jheronim⁹ pre
sbiter i Betlehē toti iam mūdo cla
rus habitat. egregio igenio ꝛ stu
dio vniuerse ecclesie seruiens. Y
sidorus vero in libro ethimologi
ait. Jheronim⁹ triū linguaꝝ peri
tus extitit. Cuius inꝑpretatio cete
ris āfertur. qm̄ ꝛ verboꝝ tenatior
est ꝛ pspicuitate sententie clarior
atqꝫ vtpote a xp̄iano iterprete ve
rior. ¶ In dyalogo q̄ꝫ Seueri disci
puli scī Martini qui eius tp̄e fuit
sic de Jheronimo scriptū habetur.
Jheronim⁹ pret̄ fidei meritū. dotēqꝫ
virtutū: nō solum latinis atqꝫ gre
cis ꝫ etiā hebraicis ita lr̄is instruc
tus ē. vt se illi in oī scientia nemo
audeat ꝯpare. Cui iugis aduers⁹
malos pug̃. perpetuūqꝫ certamen
Oderūt eū heretici: q2 eos impugn̄re
nō desijt. Oderūt clerici q2 vitaꝫ eo
rū isectabat̄ ꝛ c̄rimina Sꝫ plane eū
boni diligūt ꝛ mirant̄. Nā qui eū
hereticū eē arbitrant̄: insaniunt.
Tot⁹ sp in lcōe: totus in libris est
Non die nō nocte q̄escit. aut legit
aliq̄d sp aut scribit. Hec Seuer⁹
Et sicut ex hijs v̂bis pꝫ ꝛ sicut ip
se sepe testat̄ multos psecutores ꝛ
multos detractores perpessus est.
Quas tn̄ psecucōes q̄ꝫ libēter susti
nuerit: patet ex eo q𝛿 sicut dicit i
ep̄la ad casellā. Gratias agas deo
quia dign⁹ sum hitus quē oderit
mund⁹. Maleficū me garriūt: sed
scio ad regnū p infamiā ꝛ bonam
famā. Itē. Vtinā ob dn̄i mei nom̄
atqꝫ iusticiā vniūsa me infideliuꝫ
turba psēq̄tur. Vtinaꝫ in obp̄rob
ium meū solidi⁹ exurgat h mūd⁹
tn̄ vt merear a xp̄o laudari ꝛ sue
pollicitacōis sperare mercedē. Gra
ta itaqꝫ ꝛ desiderāda tēptatio ē: cu
ius premium a xp̄o sperat̄ in celo.
Nec maledictio grauis ē que diui
na laude mutat̄. Obijt aūt circa ā
nos dn̄i. CCClxxxviij. ¶ De noie.

Remigi⁹ a remige q̄ est nauis
ductor vel rector. Vel dr̄ a re
mis q̄ sūt instrumenta q̄bꝫ nauis
ducit̄ ꝛ egidis luctatio. Ipē eni ec
clesiā gubnauit ꝛ a piculo naufra
gij eā duxit ad portā padisi. Pro
ea luctat⁹ ē cōn̄ insidias dyaboli.
¶ De sancto Remigio epō.

Remigi⁹ regē Lodowicū et
gentē Fracoꝝ ad fideꝫ ꝯu
tisse dr̄. Hēbat eni rex vx
orē noīe Rotūdmā xp̄ianissimā q̄
viru suū ad fide nitebat̄ ꝯuertere
ꝫ neq̄bat. Que cū filiū genuissꝫ ip
sū baptizaē voluit: ꝫ rex oīno pro
hibuit. Illa āt q̄escē nō valēs: tā
dē vir hoc a rege obtinuit ꝛ filiuꝫ
baptizauit. Qui cū baptizat⁹ eēt:
subito ē defūct⁹. Cui rex Nūc appa
ret q2 xp̄s vilis de⁹ ē. qui eū p quē
fides portat e⁹ sbliari: n̄ potuit i vi
ta ꝯuare Cui illa Immo in hoc a
deo meo valde me diligi sētio. q2 p̄
mū frēm venēs mei ip̄m recepisse
cognosco q̄ regnū infinite tuo mē
li⁹ filio meo largit⁹ ē. Cōcepit itm̄
ꝛ aliū pepit quē vt p̄mū cū milta i
stātia baptizari fec̄. ꝫ eū sbito ifir
mat̄: ita q2 de e⁹ vita desꝑat̄. Aitqꝫ
rex vxori. Vē debil̄ ē de⁹ tu⁹ q2 nul
lū i suo noīe baptizatū ꝯuare pt̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-147/0488
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG